
Kiment a magvető magot vetni. Amint vetett, az egyik mag az útfélre esett. Ezt eltaposták, és az ég madarai felszedezgették. A másik sziklára esett. Ez kikelt, de aztán elszáradt, mert nem volt nedvessége. A másik a tövisek közé esett. A tövisek is felnőttek vele, és elfojtották. De egy másik a jó földbe esett. Kikelt és százszoros termést hozott. Lk 8, 5-8

HATVANAD VASÁRNAPJA, 2021.02.07.

John F. Kennedy, az Egyesült Államok 35. elnöke, egy beszédében mondta a következőt: „Ne azt kérdezd, hogy mit tud érte tenni a hazád, hanem azt, hogy te mit tudsz tenni a hazádért”. Ez elgondolkodtatott.

Az egyház, a gyülekezeteink válságban vannak. A hit, a vallás egyre inkább háttérbe szorul. Gyülekezeteinknek anyagi nehézségei vannak, és egyre többen mondják azt, hogy köszönik, de nem kérnek az egyház intézményi rendszeréből. Sokan kritikusan teszik fel a kérdést: de mit tett értem az egyház? Mit tett értem a gyülekezet, vagy mit tett értem a lelkész?

Értem én a kérdést. Most persze sorolhatnám azt a sok dolgot, amit a lelkész, a gyülekezet, az egyház „ad” magából a világnak évezredek óta, amikkel, bár ingyenes „szolgáltatások”, vajmi kevesen élnek. Mégsem akarok most az egyház vagy maga Isten védelmére kelni. Jézus sem erről akar ma velünk beszélni, hanem éppen a másik oldalról, rólunk. Ma provokatív leszek, mert szerintem ugyanígy meg lehet fordítani a kérdést, ahogy azt a fenti idézetben Kennedy tette: ne azt kérdezd, mit tett érte Isten/gyülekezet/lelkész, hanem azt, hogy te mit tudsz tenni Isten dicsőségéért és népéért. Sokan jobban szeretnek kapni, mint adni. Ma kivételesen beszéljünk az „adni” oldalról.

Mit teszünk valójában? Sokan úgy vannak a hittel, hogy az magánügy. Kereszténynek vallják magukat, de nem járnak semmiféle közösségbe, mert azt mondják például, hogy nem érzik jól ott magukat, de abban a hiszemben vannak, hogy ez így elégséges. Nem szabad elítélni őket. Ők nem hitetlenek, csak igazából nagyon távol vannak (még) az Istentől. Vagy vannak páran, akik rendszeresen járnak templomba, de valahogy alkalom adtán mégis kibújik a szög a zsákból. Például szenteste napján érkezett egy telefon a lelkeszi

hivatalba. Valaki érdeklődött, hogy hány órakor kezdődik az ünnepi istentisztelet. Mikor elmondtam, hogy a gyülekezet elnöksége, figyelembe véve a vírushelyzetet, a korlátozásokat, püspökeink tanácsát, úgy határozott, hogy más módját választjuk karácsony megünneplésének, mint amit megszoktunk, meglepő módon el lettem küldve melegebb éghajlatra, hogy mit képelek én. De ugyanígy meglepő és szomorú volt látni nem is olyan rég, hogy egy gyászoló jött el a templomba, hogy imádságban emlékezzünk meg elhunyt szerettéről, és a későn érkező, de rendszeresen templomba járó testvér a foghíjas padosrok ellenére elültette a gyászolót a helyéről, mondván, hogy az az ő helye. Vajon mit árul el ez hitünkről?

Mit kellene valójában tenni? Jézus a mai vasárnapon a magvető példázatán keresztül akar beszélni velünk erről. Elmondja, hogy a mag, azaz az Isten ígéje, hull mindenfelé, mindenféle emberi szívbe. De a legtöbb esetben hiába hull a mag, nincsen termés. Mert a külsőségek, a felszínesség, a szív keménysége megakadályozzák azt. Jézus viszont azt mondja, hogy **a jó földbe hullott mag termést hoz**. Ez azt jelenti, hogy a hitnek, a keresztyén életnek igenis van produktuma. Igenis meglátszik az ember életén, a viselkedésén, a beszédén, a gesztusain, a gondolkodásmódján, hogy az ő életének az ura Jézus.

Mit látunk az ilyen ember életén, mit tesz? Nem kell nagy dolgokra, hatalmas pénzadományokra, aszketikus életre gondolnunk. Pál apostol azt mondja, hogy **a hit gyümölcse** (mint a mag termése) a következők: **szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség és szelídség**. Amikor pedig azt kérdezem Kennedy után szabadon, hogy mit tudsz tenni Isten országának épüléséért, akkor csak arra gondolok, hogy vajon ezek a dolgok a mozgatórugói életednek, vagy még nem annyira?

Sokszor, bevallom én is, nehéz mindig minden helyzetben megélni így a hitet. Jó lenne, ha ma azt mondják, hogy **keresztyén**, akkor ne egy adriai luxusjachtozás, vagy egy ereszcsonna jutna az emberek eszébe, hanem olyan hívő emberek, **akik valóban nem csak hallgatói az igének, hanem termik is a hit gyümölcseit**. Adja Isten, hogy a mi hitünk is így teremjen gyümölcset!

Ámen.